

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžo/76/2015
Identifikačné číslo spisu: 7013200571
Dátum vydania rozhodnutia: 28.03.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:7013200571.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a členov senátu JUDr. Petry Príbelskej PhD. a JUDr. Jarmily Urbancovej, v právnej veci žalobcu: VIA IURIS, so sídlom Komenského 482/21, Banská Bystrica, IČO: 00 631 213, právne zastúpeného Mgr. Kristínou Babiakovou, advokátkou so sídlom Holubyho 37, Pezinok, proti žalovanému: Krajský súd v Košiciach, so sídlom Štúrova 29, Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1SprI/23/2013 z 11. marca 2013, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/87/2013-86 zo 4. februára 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/87/2013-86 zo 4. februára 2015 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. 1SprI/23/2013 z 11. marca 2013, ako aj ako aj rozhodnutie Okresného súdu Košice I č. 1SprI/11/2013 z 29. januára 2013 podľa § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. z r u š u j e a vec v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č.k. 6S/87/2013-86 zo 4. februára 2015 podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 1SprI/23/2013 z 11. marca 2013, ktorým zamietol odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu Okresného súdu Košice I č. 1SprI/11/2013 z 29. januára 2013, ktorým Okresný súd Košice I ako povinná osoba nevyhovel žiadosti žalobcu podľa zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) o sprístupnenie skenov všetkých hodnotiacich hárkov všetkých členov výberovej komisie vo výberovom konaní na funkciu sudcu Okresného súdu Košice I, vyhotovených v dňoch výberového konania 21.01.2013 - 23.01.2013 na základe vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 483/2011 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o výberovom konaní na funkciu sudcu (ďalej len „vyhláška č. 483/2011 Z.z.“).

2. Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že ako vyplýva z obsahu zmocňujúceho

ustanovenia § 28 ods. 10 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 385/2000 Z.z.“), toto nespĺnomocnilo Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky upraviť vo vyhláske povinnosť vyhlasovateľa výberového konania zverejniť doklady, ktoré tvoria súčasť agendy správy súdu, a to hodnotiace hárky členov výberovej komisie. Krajský súd sa preto, vychádzajúc predovšetkým z článku 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, právne stotožnil s obsahom odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia žalovaného, poukazujúceho na nemožnosť právnej aplikácie ustanovenia § 13 ods. 5 veta druhá vyhláska č. 483/2011 Z.z. na preskúmanú právnu vec.

3. Zámerom zákonodarcu v ustanovení § 28 ods. 5 veta prvá zákona č. 385/2000 Z.z., na ktoré právne nadväzuje ustanovenie § 12 vyhlásky č. 483/2011 Z.z., bolo zabezpečiť neverejnú hlasovania výberovej komisie, prakticky realizovaného postupom podľa § 12 vyhlásky č. 483/2011 Z.z. Skutočnosť, že zákonodarca v ustanovení § 12 vyhlásky č. 483/2011 Z.z. explicitne nevyjadril, že postup výberovej komisie pri hodnotení jednotlivých uchádzačov o funkciu sudcu je považovaný za hlasovanie neznamená, že obsahovo nejde o hlasovanie výberovej komisie podľa § 28 ods. 5 veta prvá zákona č. 385/2000 Z.z., ktoré je neverejným.

4. Podľa § 28 ods. 5 zákona č. 385/2000 Z.z. je hlasovanie vo výberovom konaní neverejné. Podľa § 13 ods. 5 veta druhá vyhlásky vyhlasovateľ sprístupní hodnotiace hárky členov výberovej komisie. Obsah uvedených ustanovení nie je možné podľa názoru krajského súdu považovať za súladný. Pri aplikácii a interpretácii ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov vydaných ministerstvami je v zmysle čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky potrebné vychádzať z čl. 123, čl. 26 ods. 4 a čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, keďže na seba tieto ustanovenia významovo nadväzujú vo vzťahu k predmetu preskúmanej veci (PL. ÚS 32/95). Z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že podľa čl. 123 ústavy je vylúčená možnosť, aby ministerstvá v rozsahu svojej normotvornej právomoci menili obsah právnych vzťahov, teda upravovali také práva a im zodpovedajúce povinnosti, ktoré sľnomocňujúci zákon neustanovuje. Je preto umožnené vydávanie uvedených právnych predpisov nižšej právnej sily len v medziach zákona, čo nepripúšťa upraviť vzťah spôsobom odporujúcim zákonu, resp. nemožno subjektu právnych vzťahov ukladať také právne povinnosti, ktoré nemajú oporu v zákone (PL. ÚS 6/98, PL. ÚS 8/94, PL. ÚS 7/96). Právna podmienka obmedzenia ústavného práva na šírenie informácií podľa čl. 26 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky znamená, že obmedzenie prijíma zákonodarca len v právnom predpise so silou zákona. Zároveň musí byť splnená materiálna podmienka, ktorou je aj nevyhnutnosť opatrenia v demokratickej spoločnosti (PL. ÚS 15/98). Zákonodarca v ustanovení § 28 ods. 5 veta prvá zákona č. 385/2000 Z.z. obmedzil právo na šírenie informácie úpravou neverejného hlasovania. Súčasne je pritom splnená materiálna podmienka, vyplývajúca zo znenia čl. 26 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, spočívajúca v nevyhnutnosti garantovať slobodu rozhodovania o personálnej otázke v procese realizácie ústavného práva občana na prístup k verejnej funkcii podľa čl. 30 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky. Z uvedeného je zrejmé, že právo na informácie o hlasovaní člena výberovej komisie je príslušným zákonom obmedzené (úprava neverejného hlasovania), pričom vykonávací predpis nie je oprávnený uložiť povinnosť sprístupniť takúto skutočnosť, keďže to nemá oporu v sľnomocňovacom zákone. Krajský súd sa preto nestotožnil s námietkou žalobcu, že zámerom zákonodarcu v ustanovení § 28 ods. 5 zákona č. 385/2000 Z.z. bolo iba zabezpečiť nerušenosť priebehu hlasovania výberovej komisie a nebolo jeho úmyslom utajiť hlasovanie.

5. Podľa názoru krajského súdu je dikcia § 9 ods. 1 zákona o slobode informácií, vyžadujúca predchádzajúci písomný súhlas dotknutej osoby so sprístupnením takýchto informácií, teda aj informácií, ktoré sa dotýkajú osobnosti fyzickej osoby, v právnom premietnutí na obsah hodnotiacich hárkov členov výberovej komisie ďalšou právnou prekážkou sprístupnenia skenov hodnotiacich hárkov. Ide totiž o údaje o osobnosti uchádzača, zverejnením ktorých môže byť negatívne zasiahnuté do jeho osobnostných práv, ochrana ktorých bola nesporne zámerom zákonodarcu v danom zákonom ustanovení.

6. Krajský súd na základe uvedeného dospel k záveru, že je daná právna prekážka pre zverejnenie žalobcom požadovaných informácií, obsiahnutá v ustanovení § 9 ods. 1 zákona o slobode informácií.

Nemožnosť zverejniť obsah hodnotiacich hárkov členov výberovej komisie z výberového konania na obsadenie voľného miesta sudcu je daná aj neverejnosťou hlasovania výberovej komisie, za ktoré krajský súd jednoznačne považuje aj postup podľa § 12 ods. 1 až 4 vyhlášky.

7. Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalobca, ktorý navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie povinnej osoby zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie. V dôvodoch odvolania žalobca uviedol, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil a svoje vlastné právne závery riadne neodôvodnil. Podľa žalovaného a krajského súdu zákon č. 385/2000 Z.z. v ustanovení § 28 ods. 5 veta prvá upravil neverejnosť hlasovania výberovej komisie a preto nie je možné tieto informácie sprístupniť v zmysle zákona č. 211/2000 Z.z. Žalobca má za to, že zákon č. 385/2000 Z.z. neupravuje prístup k informáciám na žiadosť oprávnenej osoby. Obmedzenia prístupu k informáciám sú v zákone č. 211/2000 Z.z. uvedené v ustanoveniach § 8 až § 13, pričom dôvod uvádzaný žalovaným sa tam neuvádza. To, že hlasovanie je neverejné samo o sebe neznamená, že výsledky hlasovania sú tajné. Úmyslom zákonodarcu bolo, aby bola zaručená nerušenosť priebehu hlasovania výberovej komisie, avšak nebolo jeho úmyslom hlasovanie a najmä výstupy z neho utajiť. Obdobnú situáciu riešil aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí sp.zn. 8SŽi/4/2010 zo 7. septembra 2010, podľa ktorého „Ustanovenie o vyhodnocovaní ponúk pri verejnom obstarávaní pojednáva o neverejnosti, t.j. ustanovuje, že postup komisie pri hodnotení ponúk prebieha bez prítomnosti tretích osôb, neupravuje sprístupňovanie informácií.“

8. Podľa názoru žalovaného a krajského súdu je § 13 ods. 5 veta druhá vyhlášky č. 483/2011 Z.z. v rozpore s § 28 ods. 5 veta prvá zákona č. 385/2000 Z.z. Tu dochádza k zamieňaniu pojmu hlasovanie za pojem hodnotenie. Zákon č. 385/2000 Z.z. a vyhláška č. 483/2011 Z.z. upravujú hlasovanie výberovej komisie len v prípade procesnej otázky voľby predsedu výberovej komisie (§ 29 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z.) a v prípade rovnosti poradia dvoch alebo viacerých uchádzačov na miesto sudcu (§ 12 ods. 4 vyhlášky č. 483/2011 Z.z.). Výber z kandidátov na sudcov prebieha tak, že ich členovia komisie hodnotia, avšak nehlasujú o nich. Hodnotenie prebieha spôsobom uvedeným v ustanovení § 28 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z. Z textu citovaného ustanovenia zákona vyplýva, že o kandidátoch sa nehlasuje, nevolia sa, neodovzdávajú sa im hlasy. Naopak sa posudzujú ich kvality, a to ich hodnotením prostredníctvom udeľovania bodov. Po sčítaní bodov sa určí poradie kandidátov. O poradí kandidátov rozhoduje teda celkový počet získaných bodov a neurčuje ho komisia hlasovaním. Pojmovovo žalobca poukazuje aj na ustanovenie § 12 vyhlášky, ktoré uvádza podrobnosti k postupu výberovej komisie pri hodnotení a nie k postupu výberovej komisie pri hlasovaní. Hodnotiace hárky sú teda výstupom hodnotenia.

9. Krajský súd v napadnutom rozsudku uvádza dôvod na nesprístupnenie požadovanej informácie uvedený v § 9 ods. 1 zákona o slobode informácií. Výberové konanie na funkciu sudcu je celé verejným konaním, zverejňuje sa životopis uchádzača, jeho motivačný list či informácia o blízkych osobách uchádzača. Verejnosť sa môže zúčastniť celého výberového procesu a získať všetky informácie o osobe uchádzača, pričom najnovšie sa zverejňuje aj záznam z ústnej časti výberového konania. Uvedená úprava verejnosti konania o výbere sudcov je nepochybne zavedená zákonodarcom z toho dôvodu, že ide o výber osôb na výkon verejnej funkcie, ktoré dobrovoľne vstúpili do verejného výberového procesu a majú záujem o výkon verejnej funkcie. Prihlásením sa do výberového konania uvedené osoby dobrovoľne súhlasia s obmedzením ich práva na ochranu súkromia. Z toho dôvodu argument súdu o zásahu do osobnosti uchádzačov považuje žalobca za neodôvodnený. Zároveň žalobca poukazuje na to, že uvedený argument súdu nebol vôbec odôvodnený. Navyše uvedený argument o dôvode na nesprístupnenie požadovanej informácie uvedený v § 9 ods. 1 zákona o slobode informácií žalovaný správny orgán v napadnutom rozhodnutí nepoužil. Krajský súd išiel preto nad rámec preskúmaného rozhodnutia a sám uvádza dôvod na nesprístupnenie požadovanej informácie.

10. Postup žalovaného je v rozpore so zásadou predvídateľnosti rozhodnutí správnych orgánov, vyjadrenou v ustanovení § 3 ods. 5 Správneho poriadku. Hodnotiace hárky z výberových konaní na miesto sudcu, vrátane identifikácie jednotlivých členov výberovej komisie, boli už opakovane na základe žiadostí o sprístupnenie informácií žalobcu inými súdmi sprístupnené a sú voľne dostupné na webovej

stránke žalobcu. Žalovaný poukazuje aj na rozhodnutie Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 127RM/2012-34-I z 30. októbra 2012, kde v obdobnej veci rozhodlo o odvolaní proti rozhodnutiu Krajského súdu v Trenčíne č. Spr 2596/12 z 18. septembra 2012, ktorým bola odmietnutá žiadosť o sprístupnenie informácie v podobe všetkých hodnotiacich hárkov všetkých členov výberových komisií vo výberových konaniach na funkciu sudcu. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky toto rozhodnutie zrušilo a vrátilo na nové konanie. Následne boli požadované informácie Krajským súdom v Trenčíne sprístupnené.

11. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že poukazuje na dôvody obsiahnuté v napadnutom rozhodnutí a vo svojom vyjadrení k žalobe a na týchto trvá aj naďalej. Pojem neverejnosť hlasovania výberovej komisie nemožno obmedziť iba na samotný proces hlasovania, ale vzťahuje sa aj na písomnosti, v ktorých je zachytený priebeh hlasovania, t. j. hodnotiace hárky členov výberovej komisie. Neverejnosť hlasovania podľa názoru žalovaného predstavuje rovnocenné obmedzenie sprístupnenia hodnotiacich hárkov v porovnaní so zákonnými obmedzeniami prístupu k informáciám, upravenými v zákone o slobode informácií. Členovia výberovej komisie tým, že vyhodnocujú jednotlivých uchádzačov v hodnotiacich hárkoch, hlasujú o poradí jednotlivých uchádzačov. Žalovaný považuje za vecne správny aj právny názor vyslovený v napadnutom rozsudku, podľa ktorého sprístupneniu hodnotiacich hárkov bráni aj ustanovenie § 9 ods. 1 zákona o slobode informácií. Súčasťou hodnotiacich hárkov je aj slovné hodnotenie psychologických a odborných predpokladov uchádzača pre výkon funkcie sudcu. Nejde teda iba o údaje o počte pridelených bodov v písomnej a ústnej časti skúšky, ktoré v súlade so zásadou verejnosti výberového konania sú zverejňované v zápisnici z výberového konania.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu je potrebné vyhovieť.

13. Podľa § 491 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „S.s.p.“), ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

14. Podľa § 492 ods. 2 S.s.p. odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

15. Z administratívneho spisu odvolací súd zistil, že dňa 24.01.2013 žalobca v zmysle zákona o slobode informácií požiadal Okresný súd Košice I o zaslanie skenov všetkých hodnotiacich hárkov všetkých členov výberovej komisie vo výberovom konaní na funkciu sudcu Okresného súdu Košice I, vyhotovených v dňoch výberového konania 21.01.2013 - 23.01.2013.

16. Okresný súd Košice I rozhodnutím č. 1SprI/11/2013 z 29. januára 2013 žiadosti žalobcu nevyhoviel s odôvodnením, že v zmysle vyhlášky č. 483/2011 Z.z. a tiež ochrany osobných údajov účastníkov výberového konania sa sprístupnenie hodnotiacich hárkov členov výberovej komisie vzťahuje na žiadosť konkrétnych účastníkov, ktorých sa hodnotenie týka. V prípade sprístupnenia hodnotiacich hárkov účastníkov výberového konania by došlo k narušeniu ochrany ich osobných údajov v zmysle § 9 ods. 1 zákona o slobode informácií. Vzhľadom na pravidlá gramatického výkladu a účelu ustanovenia § 28 ods. 5 zákona č. 385/2000 Z.z. je nepochybné, že zákon vylúčil hlasovanie výberovej komisie z pravidla verejného konania, takže ide o tajné hlasovanie výberovej komisie. Podľa ústavnej úpravy ministerstvo nie je oprávnené v rozpore so znením zákona upravovať podrobnosti na vykonanie zákona (čl. 125 Ústavy Slovenskej republiky). Určenie tajnosti hlasovania, ktoré sa prejavuje úkonom každého člena výberovej komisie úpravou svojho hlasovacieho lístka musí zabezpečiť, že nikto nesmie zistiť obsah

uvedeného rozhodovania, mimo členov výberovej komisie.

17. Krajský súd v Košiciach rozhodnutím č. 1SprI/23/2013 z 11. marca 2013 odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie Okresného súdu Košice I č. 1SprI/11/2013 z 29. januára 2013 potvrdil. Žalovaný v rozhodnutí konštatoval dôvodnosť skutkových zistení a právnych záverov správneho orgánu prvého stupňa tvrdiac, že povinná osoba postupovala v preskúmvanej právnej veci v súlade so zákonom. Žalovaný svoju argumentáciu oprel o znenie § 28 ods. 5 zákona č. 385/2000 Z.z., z ktorého vyplýva, že výberové konanie je verejné, okrem hlasovania výberovej komisie. Je teda nepochybné, že zákon upravil tajnosť (neverejnú) hlasovania výberovej komisie. Tajné hlasovanie sa realizuje u každého člena vyplnením hodnotiaceho hárku, ktorý obsahuje údaje o tom, ako konkrétny člen výberovej komisie hodnotí uchádzača. Výsledok hlasovania vyplýva zo zápisnice o výberovom konaní. Zápisnica o priebehu výberového konania tak zabezpečí informovanosť verejnosti o výsledku hlasovania, čo je postačujúce. Keďže zákon upravuje tajnosť hlasovania člena výberovej komisie, žiaden štátny orgán na základe úpravy predpisu nižšej právnej sily nie je oprávnený tento zákaz porušiť, inak povedané, pri poskytovaní informácií týkajúcich sa zákonom upraveného tajného hlasovania je týmto zákonným príkazom viazaný. Ustanovenie vyhlášky č. 483/2011 Z.z. o sprístupnení hodnotiacich hárkov uložilo takú povinnosť, ktorá nemá oporu v zákone (viď PL. ÚS 6/98) v dôsledku čoho je povinný štátny orgán pri výklade právneho predpisu podľa článku 152 ods. 4 ústavy dôsledne rešpektovať článok 2 ods. 2 ústavy, ktorý nedovoľuje orgánu štátu (neumožňuje) konať nad rozsah zákona ani iným, ako zákonom ustanoveným postupom (viď I. ÚS 3/98).

18. Podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

19. Podľa § 26 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.

20. Podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

21. Podľa § 1 zákona o slobode informácií tento zákon upravuje podmienky, postup a rozsah slobodného prístupu k informáciám.

22. Podľa § 9 ods. 1 zákona o slobode informácií informácie, ktoré sa dotýkajú osobnosti a súkromia fyzickej osoby, písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy povinná osoba sprístupní len vtedy, ak to ustanovuje osobitný zákon, alebo s predchádzajúcim písomným súhlasom dotknutej osoby. Ak dotknutá osoba nežije, taký súhlas môže poskytnúť jej blízka osoba. Ustanovenia osobitných predpisov tým nie sú dotknuté.

23. Podľa § 28 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z. výberovým konaním na funkciu sudcu sa overujú odborné znalosti, všeobecný prehľad, ktorý je treba požadovať s prihliadnutím na stupeň súdu, na ktorom sa uskutočňuje výberové konanie, schopnosť tvorivého myslenia, rýchlosť uvažovania a schopnosť rozhodovania, verbálny prejav, osobnostné predpoklady, zdravotný stav a znalosť cudzieho jazyka uchádzača. Výberové konanie pozostáva z písomného testu, ak sa obsadzuje voľné miesto sudcu na okresnom súde, prípadovej štúdie, vypracovania súdnych rozhodnutí, prekladu z cudzieho jazyka, psychologického posúdenia a z ústnej časti; ustanovenie § 27g tým nie je dotknuté. Písomný test, prípadová štúdia, súdne spisy na účely vypracovania súdneho rozhodnutia a preklad z cudzieho jazyka sa v deň výberového konania losujú výberovou komisiou z na to určených databáz. Výberové konanie sa uskutočňuje v súlade so zásadou rovnakého zaobchádzania ustanovenou osobitným predpisom.

24. Podľa § 28 ods. 5 zákona č. 385/2000 Z.z. výberové konanie je verejné okrem hlasovania výberovej komisie. Výberové konanie administratívne a organizačne zabezpečuje predseda súdu, ktorý ho vyhlásil.

Predseda súdu je povinný vytvoriť podmienky pre účasť verejnosti na výberovom konaní. Ak možno očakávať, že verejnosť prejaví o zasadnutie väčší záujem, je predseda súdu povinný uskutočniť výberové konanie vo vhodnej miestnosti s prihliadnutím na rozsah predpokladaného záujmu i možnosti.

25. Podľa § 28 ods. 6 zákona č. 385/2000 Z.z. predseda súdu je povinný zabezpečiť zverejnenie všetkých žiadostí o zaradenie do výberového konania, profesionálnych životopisov uchádzačov a ich motivačných listov na webovom sídle ministerstva, a to aspoň 30 dní pred konaním výberového konania. Do 20 dní od zverejnenia žiadostí podľa predchádzajúcej vety môže každý vzniesť odôvodnené výhrady voči uchádzačom; ministerstvo ich spolu so žiadosťami predloží výberovej komisii. Výberová komisia môže požadovať vyjadrenie od dotknutých osôb, ktorých sa týka vznesená výhrada. Predseda súdu ďalej na webovom sídle ministerstva zabezpečí zverejnenie termínu a miesta výberového konania a zoznamu členov výberovej komisie, a to aspoň 15 dní pred jeho konaním.

26. Podľa § 28 ods. 7 zákona č. 385/2000 Z.z. uchádzač je povinný spolu so žiadosťou o zaradenie do výberového konania predložiť písomné vyhlásenie, v ktorom uvedie zoznam jemu blízkych osôb, ktoré sú sudcami, zamestnancami súdov, ministerstva vrátane rozpočtových alebo príspevkových organizácií v pôsobnosti ministerstva alebo členmi výberovej komisie, a to v rozsahu meno, priezvisko, funkčné zaradenie a označenie inštitúcie. Vyhlásenie sa zverejní spolu so žiadosťou o zaradenie do výberového konania.

27. Podľa § 28 ods. 8 zákona č. 385/2000 Z.z. predseda výberovej komisie je povinný zabezpečiť zverejnenie zápisnice o priebehu výberového konania na webovom sídle ministerstva do 24 hodín od ukončenia výberového konania.

28. Podľa § 28 ods. 10 zákona č. 385/2000 Z.z. všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo, ustanoví náležitosti vyhlásenia výberového konania, zoznam dokladov, ktoré má uchádzač predložiť, spôsob vykonania výberového konania, podrobnosti o písomnom teste, prípadovej štúdií, vypracovania súdnych rozhodnutí, preklade z cudzieho jazyka, psychologickom posúdení a o ústnej časti výberového konania, spôsob vytvárania databáz podľa § 28 ods. 4, spôsob vyhodnotenia výsledkov výberového konania a náležitosti zápisnice o priebehu výberového konania.

29. Podľa § 12 ods. 1 vyhlášky č. 483/2011 Z.z. po skončení ústnej časti každý člen výberovej komisie na vlastnom hodnotiacom hárku uvedie

a) počet bodov, ktoré uchádzač získal podľa § 9,

b) vyjadrenie, či považuje uchádzača na základe psychologického posúdenia za úspešného alebo neúspešného,

c) počet bodov pridelených v ústnej časti podľa § 11 ods. 2 a

d) stručné odôvodnenie hodnotenia uchádzača podľa písmen b/ a c/.

30. Podľa § 12 ods. 2 vyhlášky č. 483/2011 Z.z. po vyhotovení hodnotiaceho hárku ho každý člen výberovej komisie odovzdá predsedovi výberovej komisie. Predseda výberovej komisie pred členmi výberovej komisie zistí mená neúspešných uchádzačov. Neúspešným uchádzačom je uchádzač,

a) ktorého členovia výberovej komisie jednomyseľne označia podľa odseku 1 písm. b/ za neúspešného alebo

b) ktorý získal v ústnej časti menej ako 72 bodov.

31. Podľa § 12 ods. 3 vyhlášky č. 483/2011 Z.z. z úspešných uchádzačov zostaví predseda výberovej komisie konečné poradie úspešných uchádzačov, a to na základe súčtu bodov získaných podľa § 9 a § 11 ods. 2.

32. Podľa § 12 ods. 4 vyhlášky č. 483/2011 Z.z. v prípade rovnosti poradia dvoch alebo viacerých uchádzačov sa o ich poradí rozhodne osobitným hlasovaním. Ak sa osobitným hlasovaním poradie neurčí, o poradí uchádzačov sa rozhodne žrebovom.

33. Podľa § 12 ods. 5 vyhlášky č. 483/2011 Z.z. výsledky výberového konania a poradie úspešných uchádzačov, ako aj zoznam neúspešných uchádzačov podľa odseku 2 výberová komisia verejne vyhlási

a oznámi uchádzačom bezprostredne po ukončení výberového konania.

34. Podľa § 13 ods. 1 písm. f/ vyhlášky č. 483/2011 Z.z. zápisnica obsahuje konečné poradie úspešných uchádzačov a zoznam neúspešných uchádzačov podľa § 9 ods. 2 až 5 a § 12 ods. 2 vrátane počtu získaných bodov a hodnotenia členov výberovej komisie podľa § 12 ods. 1 písm. b/.

35. Podľa § 13 ods. 2 vyhlášky č. 483/2011 Z.z. zápisnica ďalej obsahuje stručný a presný záznam z každého hlasovania výberovej komisie, ktoré sa uskutočnilo, vrátane výsledku tohto hlasovania.

36. Podľa § 13 ods. 5 vyhlášky č. 483/2011 Z.z. zápisnica a hodnotiace hárky členov výberovej komisie sú súčasťou spisu agendy správy súdu. Vyhlasovateľ výberového konania na žiadosť bezodkladne sprístupní hodnotiace hárky členov výberovej komisie.

37. Sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené (čl. 26 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti (čl. § 26 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky).

38. V zmysle § 28 ods. 5 zákona č. 385/2000 Z.z. je výberové konanie na funkciu sudcu verejné okrem hlasovania výberovej komisie. Pokiaľ žalovaný a povinná osoba nesprístupnili žalobcovi ním požadované hodnotiace hárky s poukazom na citované zákonné ustanovenie, takýto dôvod podľa názoru odvolacieho súdu neobstojí.

39. Za hlasovanie sa vo všeobecnosti považuje taký spôsob prijatia riešenia <. skupinou ľudí pri voľbe alebo rozhodovaní, pri ktorom sa celkový výsledok tvorí sčítaním <. hlasov členov skupiny, pričom rozhodne názor väčšiny.

40. Postup výberovej komisie pri hodnotení jednotlivých uchádzačov na funkciu sudcu bol v čase dotknutého výberového konania upravený v § 12 vyhlášky č. 483/2011 Z.z. tak, že po skončení ústnej časti každý člen výberovej komisie na vlastnom hodnotiacom hárku uvedie počet bodov, ktoré uchádzač získal podľa § 9, vyjadrenie, či považuje uchádzača na základe psychologického posúdenia za úspešného alebo neúspešného, počet bodov pridelených v ústnej časti podľa § 11 ods. 2 a stručné odôvodnenie hodnotenia uchádzača podľa písmen b/ a c/ (§ 12 ods. 1 vyhlášky č. 483/2011 Z.z.). Každý člen výberovej komisie hodnotil uchádzača v ústnej časti pridelením bodov v rozpätí od nula do 24 bodov, pričom najvyšším hodnotením bolo 24 bodov (§ 11 ods. 2 vyhlášky č. 483/2011 Z.z.). Ústna časť pozostávala z prezentácie uchádzača o svojej osobe, odbornej praxi, ako aj motivácie na výkon funkcie sudcu a odpovedí na otázky členov výberovej komisie, ktorých účelom je overiť skutočnosti, ktoré sa overujú výberovým konaním v zmysle ustanovenia § 28 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z. (§ 11 ods. 1 vyhlášky č. 483/2000 Z.z.). Po vyhotovení hodnotiaceho hárku ho každý člen výberovej komisie odovzdal predsedovi výberovej komisie. Predseda výberovej komisie pred členmi výberovej komisie zistil mená neúspešných uchádzačov. Neúspešným uchádzačom bol uchádzač, ktorého členovia výberovej komisie jednomyselne označili podľa odseku 1 písm. b/ za neúspešného alebo ktorý získal v ústnej časti menej ako 72 bodov. (§ 12 ods. 2 vyhlášky č. 483/2011 Z.z.). Z úspešných uchádzačov zostavil predseda výberovej komisie konečné poradie úspešných uchádzačov, a to na základe súčtu bodov získaných podľa § 9 a § 11 ods. 2 vyhlášky č. 483/2011 Z.z.

41. Z uvedeného vyplýva, že o konečnom poradí úspešných uchádzačov rozhodoval celkový počet bodov, získaných v písomnej časti (§ 9 vyhlášky č. 483/2011 Z.z.) a ústnej časti (§ 11 ods. 2 vyhlášky č. 483/2011 Z.z.). Poradie uchádzačov neurčovala výberová komisia hlasovaním. Jednotliví členovia výberovej komisie uchádzača hodnotili, a to pridelením mu určitého počtu bodov, vyjadrením sa, či považujú uchádzača na základe psychologického posúdenia za úspešného alebo neúspešného a stručným odôvodnením hodnotenia uchádzača podľa § 12 ods. 1 písmen b/ a c/ vyhlášky č. 483/2011 Z.z. Členovia výberovej komisie o jednotlivých uchádzačoch nehlasovali, t. j. neodovzdávali im svoj hlas.

42. Odvolací súd na základe uvedeného dospel k záveru, že hodnotenie uchádzača na funkciu sudcu v zmysle § 12 vyhlášky č. 483/2011 Z.z. nemožno považovať za hlasovanie výberovej komisie.

43. Odvolací súd dodáva, že v súvislosti s výberovým konaním na funkciu sudcu výberová komisia pristupuje k aktu hlasovania len v dvoch prípadoch, a to pri voľbe predsedu komisie (§ 29 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z.) a v prípade rovnosti poradia dvoch alebo viacerých uchádzačov (§ 12 ods. 4 vyhlášky č. 483/2011 Z.z.).

44. Ani v prípade, ak by sa odvolací súd stotožnil s argumentáciou žalovaného, že hodnotenie uchádzača o funkciu sudcu výberovou komisiou podľa § 12 vyhlášky č. 483/2011 Z.z. možno považovať za hlasovanie, by nebolo možné žalobcom požadované hodnotiace hárky nesprístupniť s odvolaním sa na ustanovenie § 28 ods. 5 zákona č. 385/2000 Z.z., nakoľko toto pojednáva o neverejnosti hlasovania výberovej komisie, nie o tajnosti hlasovania výberovej komisie.

45. Odvolací súd gramatickým výkladom § 28 ods. 5 zákona č. 385/2000 Z.z. dospel k záveru, že účelom citovaného zákonného ustanovenia je zabezpečiť, aby sa hlasovanie výberovej komisie uskutočnilo bez prítomnosti tretích osôb, teda neverejne.

46. Neobstojí tvrdenie žalovaného, že účelom predmetného ustanovenia zákona je hlasovanie výberovej komisie utajiť. Ak by toto bolo úmyslom zákonodarcu, v zákone by výslovne uviedol, že hlasovanie výberovej komisie je tajné. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje napríklad na čl. 30 ods. 3, čl. 69 ods. 2, 3, 5 a 6, čl. 74 ods. 1, čl. 89 ods. 1, čl. 90 ods. 1, čl. 92 ods. 1, čl. 101 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky alebo § 2 zákona č. 180/2014 Z.z. o podmienkach výkonu volebného práva a o zmene a doplnení niektorých zákonov, kde zákonodarca svoj úmysel zabezpečiť tajnosť hlasovania výslovne vyjadril prostredníctvom slovného spojenia „tajným hlasovaním“.

47. Na základe uvedeného odvolací súd zastáva názor, že ustanovenie § 28 ods. 5 zákona č. 385/2000 Z.z. nemožno považovať za zákonné obmedzenie práva vyhľadávať a šíriť informácie.

48. Uvedený záver odvolacieho súdu možno oprieť aj o úmysel zákonodarcu, prezentovaný v dôvodovej správe k návrhu zákona č. 500/2010 Z. z., ktorým sa menil a dopĺňal aj zákon č. 385/2000 Z.z. V zmysle dôvodovej správy je účelom tohto zákona vytvoriť legislatívne podmienky pre zlepšenie reálneho inštitucionálneho fungovania nezávislého súdnictva v Slovenskej republike. „Nezávislé súdnictvo je jedným z pilierov právneho štátu. Nástrojmi vytvárania nezávislého súdnictva, ktoré používa tento zákon, sú transparentnosť výberu sudcov, ako aj predsedov súdov prostredníctvom možnosti verejnej kontroly procesu ich výberu. Navrhuje sa nová právna úprava inštitútu výberového konania na voľné miesto sudcu. Podstata vykonávaných zmien spočíva v tom, že výberové konanie bude jediný spôsob, akým sa bude môcť osoba, ktorá spĺňa zákonom ustanovené požiadavky, stať sudcom, resp. akým možno obsadiť voľné miesto sudcu; výberové konanie bude vždy verejné; verejne dostupné budú aj všetky žiadosti uchádzačov o voľné miesto sudcu, vrátane ich životopisov, motivačných listov a zápisnice z výberového konania, ako aj údajov o ich vzťahoch k členom výberovej komisie; ktokoľvek bude môcť vzniesť voči uchádzačovi o funkciu sudcu (aj na súde vyššieho stupňa) akúkoľvek výhradu, ktorá bude predložená výberovej komisii. Účelom takto koncipovanej právnej úpravy je dosiahnutie transparentného výberu nových sudcov a otvorenie tohto výberu pre verejnosť, jednak z hľadiska možnosti uchádzať sa o funkciu sudcu, ako aj z hľadiska verejnej občianskej kontroly výberu nových sudcov.“

49. Obsah zákonnej právnej normy nemôže byť interpretovaný izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Požiadavka na ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je podmienkou zákonnosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu.

50. Na základe uvedeného nemožno ani ustanovenie § 13 ods. 5 veta druhá vyhlášky č. 483/2011 Z.z., podľa ktorého vyhlasovateľ výberového konania na žiadosť bezodkladne sprístupní hodnotiace hárky členov výberovej komisie, považovať za rozporné so zákonnou úpravou výberového konania na funkciu

sudcu, ktoré zákon koncipoval ako verejné.

51. Zákon o slobode informácií vymedzuje informácie, ktoré povinné osoby zverejňujú povinne, a to bez ohľadu na to, či o takéto informácie niekto požiadal (§ 5 a nasl. zákona o slobode informácií) a rovnako upravuje sprístupňovanie informácií na základe žiadosti (§ 14 a nasl. zákona o slobode informácií). Pre obe kategórie prístupu k informáciám je potrebné aplikovať obmedzenia v zmysle § 8 až 12 zákona o slobode informácií.

52. Odvolací súd sa zaoberal aj povahou žalobcom požadovaných informácií, teda tým, či je potrebné v tomto prípade aplikovať obmedzenie prístupu k žalobcom požadovaným informáciám v zmysle § 9 zákona o slobode informácií, nakoľko toto bolo v rozhodnutí povinnej osoby č. 1SprI/11/2013 z 29. januára 2013 uvedené ako ďalší dôvod ich nesprístupnenia žalobcovi.

53. Ako už bolo vyššie uvedené, výberové konanie na funkciu sudcu je verejným konaním. V tomto prípade sa na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky pred výberovým konaním zverejnili všetky žiadosti uchádzačov o zaradenie do výberového konania, ich profesijné životopisy a motivačné listy (§ 28 ods. 6 zákona č. 385/2000 Z.z.). Uchádzač bol povinný spolu so žiadosťou o zaradenie do výberového konania predložiť aj písomné vyhlásenie, v ktorom uviedol zoznam jemu blízkych osôb, ktoré sú sudcami, zamestnancami súdov, ministerstva vrátane rozpočtových alebo príspevkových organizácií v pôsobnosti ministerstva alebo členmi výberovej komisie, a to v rozsahu meno, priezvisko, funkčné zaradenie a označenie inštitúcie. Toto vyhlásenie sa zverejnilo spolu so žiadosťou o zaradenie do výberového konania (§ 28 ods. 7 zákona č. 385/2000 Z.z.). Povinne sa zverejňovala aj zápisnica o priebehu výberového konania (§ 28 ods. 8 zákona č. 385/2000 Z.z.). Navyše sa verejnosť môže na výberovom konaní na funkciu sudcu aj zúčastniť.

54. Právo na súkromie a na ochranu údajov o fyzickej osobe a právo na prístup k informáciám sú v tomto prípade vo vzájomnej kolízii, avšak práve miera a povaha verejného záujmu na občianskej kontrole výberu nových sudcov určuje, že uchádzačov o funkciu sudcu možno považovať za osoby, pri ktorých je určitý zásah do ich práva na súkromie odôvodnený. Odvolací súd je toho názoru, že uchádzač o funkciu sudcu musí v súvislosti s výberovým konaním, do ktorého sa navyše dobrovoľne prihlásil, preukázať vyššiu mieru tolerancie a strpieť zvýšený záujem o svoju osobu.

55. Pokiaľ žalovaný namietal, že súčasťou hodnotiacich hárkov je aj slovné hodnotenie psychologických predpokladov uchádzača pre výkon funkcie sudcu zo strany členov výberovej komisie, a teda ich sprístupnením by došlo k zásahu do osobnostných práv uchádzača, odvolací súd poukazuje na to, že hodnotenia členov výberovej komisie podľa § 12 ods. 1 písm. b/, teda vyjadrenie, či považuje uchádzača na základe psychologického posúdenia za úspešného alebo neúspešného, je obsahom samotnej zápisnice o výsledku výberového konania (§ 13 ods. 1 písm. f/ vyhlášky č. 483/2011 Z.z.), ktorá sa zverejňuje (§ 28 ods. 8 zákona č. 385/2000 Z.z.). Z uvedeného dôvodu tento argument žalovaného neobstojí.

56. Prihliadnuc na verejný záujem na transparentnosti výberových konaní na funkciu sudcu a verejnej občianskej kontrole výberu nových sudcov, na charakter výberového konania na funkciu sudcu, ktoré je koncipované ako verejné, na rozsah informácií, ktoré sa o osobe uchádzača v súvislosti s výberovým konaním na funkciu sudcu zverejňujú a na obsah hodnotiacich hárkov (§ 12 ods. 1 vyhlášky č. 483/2011 Z.z.), má odvolací súd za to, že ich sprístupnením nemôže dôjsť k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv uchádzača.

57. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na vývoj právnej úpravy, keď sa s účinnosťou od 1. júla 2016 zverejňujú aj hodnotiace hárky. V zmysle § 13 ods. 2 veta posledná vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 483/2000 Z.z., účinnej od 1. júla 2016, súčasťou zápisnice sú hodnotiace hárky členov výberovej komisie a súhrnný hodnotiaci hárok, pričom zápisnica o priebehu výberového konania sa podľa § 28 ods. 8 zákona č. 385/2000 Z.z. zverejňuje.

58. Aj v dôvodovej správe k vyhláške Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 205/2016 Z. z.

ktorou sa mení a dopĺňa vyhláška č. 483/2011 Z.z. je uvedené, že: „Doplnením vety „Súčasťou zápisnice sú hodnotiace hárky členov výberovej komisie a súhrnný hodnotiaci hárok.“ sa doieli stav, kedy sa hodnotiace hárky stanú trvalou súčasťou zápisnice o priebehu výberového konania. Zápisnica sa podľa zákona zverejňuje, tým pádom budú zverejňované aj hodnotiace hárky členov výberovej komisie, ako aj súhrnný hodnotiaci hárok.“

59. Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne, rozhodnutie povinnej osoby, žalovaného, ako aj krajského súdu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/87/2013-86 zo 4. februára 2015 postupom podľa § 250ja ods. 3 O.s.p., zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného č. 1SprI/23/2013 z 11. marca 2013, ako aj ako aj rozhodnutie Okresného súdu Košice I č. 1SprI/11/2013 z 29. januára 2013 podľa § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. V súlade s § 250ja ods. 4 O.s.p. je správny orgán viazaný právnym názorom vysloveným v tomto rozsudku.

60. O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. ako aj § 151 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 211 ods. 2 a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi nepriznal ich náhradu, pretože síce bol v konaní úspešný, ale advokátka žalobcu si náhradu trov konania v stanovenej zákonnej lehote nevyčísľila.

61. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.